

רנסקי. הצעתו התקבלה בחיוב, והפי גישה נקבעה ליום השני בשבוע שעבר. לפגישה לא הגיעה "מישלחת", כפי שנכתב בכמה עיתונים, אלא רק עבייה עצמו ועימו פייעל אליהוסייני, ראש המכון למחקרים פלסטיניים בירושלים המיוזמת. מצידו של שצ'רנסקי השתתף גם עוזרו, חובש הכיפה.

סיפר חוסייני:

הגענו למישר ב-1 בצהריים. אמרתי לשצ'רנסקי שאני פייעל חוסייני, שאני ראש המכון למחקרים פלסטיניים בירושלים והסברתי את נקודת המבט הפוליטית שלי. אמרתי שהנייה ואני תומכים בקו הפוליטי של אש"ף, תומכים במנהיגות אש"ף וביו"ר יאסר ערפאת, כי אנחנו מאמינים שרק המנהיגות הזאת יכולה להשיג שלום צורק באזור. דבר זה ייעשה בעזרת ועידה בינלאומית, ועליידי הקמת מדינה פלסטינית. בוועידה הבינלאומית ישתתפו כל הצדדים המערביים, ובכללם אש"ף וישראל וחמש המעצמות הגדולות.

אחרי שסיימתי את ההקדמה אמרתי שבאתי בגלל ענייניו של אכרם הננייה, העיתונאי והסופר, עורך העיתון אל-שעב, שנאסר ושהשליטנות רוצים לגרש אותו לפי התקנות לשעת-חרום. שנתקוץ עליידי המנרט הבריטי ב-1945.

הוא לא ירע. שצ'רנסקי אמר לי שהיתה לי הקדמה ארוכה והודעה קצרה, ושגם לו יש הקדמה. הוא אמר שהוא לא מאמין שערפאת יכול להשיג שלום באזור, כי מנקודת-מבטו ער-

חוזר בתשובה

הוא הסביר שהוא מאוד עסוק בימים אלה, משום שאשתו ילדה ובאה הבייתה מבית-החולים, ושהוא עוזר לה כטיפול בתינוקת, אבל הבטיח שילמד את הנורא שוב ויביע תיקוה שיוכל לעזור. עובנו את מישרו אחרי חצי שעה. הייתי תחת הרושם שהוא לא שיקר, שהוא באמת היה מופתע ממה שסיפרתי לו ושהוא באמת רצה לעזור.

זוהי טרגדיה. אחרי יומיים גיי לייתי יריעה על הפגישה בעמוד הראשון של העיתון מעריב. היה שם תיאור שלא היה קרוב לאמת. רובר שם על מישלחת של אש"ף. ואז התחלתי לשמוע על התקפתו של חיים דרוקמן על שצ'רנסקי, והתחלתי לקבל שיחות-טלפון מכל העולם.

ניסיתי להשיג את שצ'רנסקי, כי שמעתי מעיתונאים שהוא נתון תחת לחץ אריר וחשבתו שכדאי לחזק אותו. שצ'רנסקי לא ענה לטלפון ודיברתי עם העוזר שלו. הוא אמר ששצ'רנסקי מאוד כועס שניסיתי לפגוע בו. אמר שהפגישה היתה סודית, והעליל עליי

מיינמד לגוריט הנייה
דרוקמן לחץ

שאני העברתי אותה לעיתונות, ושהתנהגות כזו לא תעזור לחבר שלי (הוא התכוון להנייה). הוא דיבר ברצף, ולא נתן לי לענות.

הוא המשיך ואמר שלא הודעתי להם בפגישה שאני נציג של אש"ף בישריאל, ששצ'רנסקי מסרב לדבר איתי, אלא אם כן אשלח מיכתב-התנצלות. אמרתי שאני לא עומד לשלוח מיכתב כזה, ושגם הוא מעוניין — שיתקשר לכתב של מעריב ויבקש ממנו מיכתב. השיחה הסתיימה בכעס.

למחרת בערב ראיתי אותו קורא את הודעתו מן הכתב בטלוויזיה, וחשבתו שזו טרגדיה.

אחרי הפגישה איתו חשבתי שהאדם שפגשתי במישר הוא אדם אחר מזה שראיתי יומיים אחר-כך בטלוויזיה. אני מאמין שהוא התמוטט מול ההתקפות

של דרוקמן ושל האחרים. אינני חושב שאני יכול שוב לדבר איתו. אני מוכן להיפגש עם כל אחד, אבל לא עם מי שמתנגד לזכויות של אחרים.

עד כאן סיפורו של פייעל חוסייני. את תגובתו של שצ'רנסקי עצמו לפרשה לא ניתן היה להשיג. ביום הרביעי בערב הועברה בשמו הודעה כתובת לכל מערכות העיתונים, אותה הודעה שקרא שצ'רנסקי עצמו בשידור בטלוויזיה.

לטלפון במישרו של שצ'רנסקי עונה אשה נחמדה, המדברת במבטא אנגלו-סכסי כבר. כל הנסיונות להשיג איך לאיש הודעות ולבקש ממנו להתקשר בחזרה עלו בתוהו. שיחות רבות למישר נותרו ללא מענה. האשה הסבירה שאם אין תשובה, נראה שהיא שלילית. יותר מזה לא יכלה להוסיף דבר.

לעומת זאת המשיך האיש להתראיין נרחבות ברשתות-טלוויזיה ורות, בעיקר האמריקאיות, שיעורו לו בבוא היום לקדם את מכירת הספר שהוא כותב על חייו ושייצא לאור בארצות-הברית.

תיקשורת

סקופ ב-50 שקלים

בלונדית מיפתורית, אליבי מדיני ועיתונאית בריטית

ביום הראשון השבוע דיווחו כותרות העיתונים היומיים על בלונדית מיפתורית כשם סינדי, שהפילה בכח את מרכיבי ועוננו וסייעה להביא ארצה. כולם הסתמכו על סנדי טיימס הלונדוני מאותו היום.

זהו הנוהג מאז התפוצצה פרשת סודות-האטום: סנדי טיימס מגלה פרטים חדשים, העיתונות הישראלית מתרגמת את הסיפורים ומצטטת.

אלא שהשבוע לא היה כל צורך שהעיתונות הישראלית תעדות עד לונדון. הפירסום הראשון על סינדי הופיע רווקא בעיתון "ישראלי".

לא מפרגנים. הסקופ היה של העיתון ההסתדרותי דבר יוסי מלמן, כתבו המדיני של דבר, הקדים ביומיים את העיתונים האחרים, ובכללם סנדי טיימס. ותיאר ביום השישי לפרטי פרטים את עלילותיה של האשה שפיתחה כניכול את ועוננו לעלות על ספינה ולצאת מגבולות בריטניה, כדי להקל על תפיסתו.

סוכנויות-הידריות ציטטו מייד את דבר, גם ביי-ביי-סי ציטט אותו. באותו היום נכנסו עורכי סנדי טיימס ללחץ, והחליטו בחיפזון פירסום את כל היריעות להם על העניין. ייתכן שלולא הפירסום בדבר, לא היה השבועון

הלונדוני מספר השבוע לקוראיו על אותה סינדי, אלא ממשיך בנייתיים בחקירה שקטה.

אבל בעיתונות הישראלית לא נהוג לפרגן לחברים-למיקצוע. גם קול ישראל, כשדיווח לראשונה על סינדי, עשה זאת מפי כתבו בלונדון, מיכאל אלמו, ששמע עליה כמו אוניו ברדיו הבריטי.

במערכת דבר התבררו השבוע שהיה זה אחד הסקופים הזולים ביותר שלהם. סנדי טיימס השקיע עד כה בפרשה מאות אלפי לירות סטרלינג, למלמן זה עלה פרוטות. כדי להשיג

משה ויגאל גינדי
מי גנבו

רוינה ובסטר, בת ה-24. ובסטר, חברת הצוות המיוחד של סנדי טיימס, באה בשבוע שעבר לארץ להתחקות על עיקבותיו של ועוננו (ראה מה הם אומרים, עמוד 28).

עדיין לא ברור מה העלתה כאן וכי סטר נחכתה. דברים אלה אולי ייודעו לעיתונאים הישראליים מקריאת סנדי טיימס בשבוע הבא.

אבל בנייתיים היא הספיקה להיפגש עם רבים מחבריה-למיקצוע בארץ, לעדכן אותם מקרוב על שיטות העבודה של הצוות-החוקר בשבועון הבריטי, ולרתק אותם בספורי-סינדי.

תולדות

האחים גינדי בתשלומים

750 מיליון נגנבו

מהאחים גינדי, ועל בן

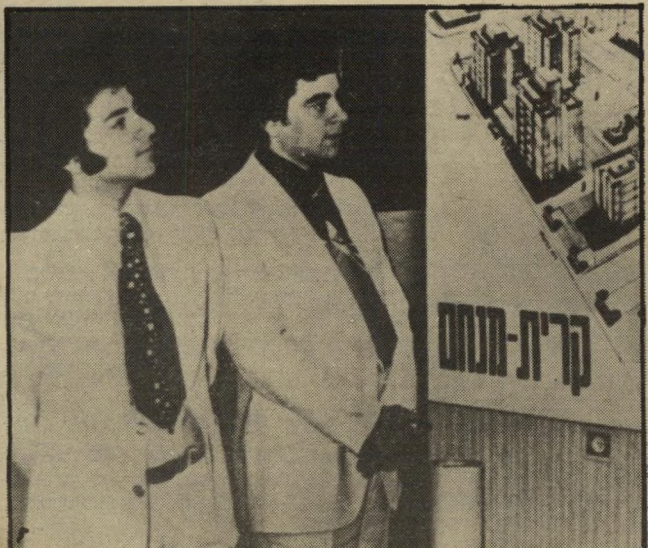
הם מתקשים לשלם 13 אלף

זה נשמע כנדיחה. חברת האחים יגאל ומשה גינדי מתקשה לשלם סכום של 13,500 ש"ח, שנפסק בפסק-דין, ומבקשת לשלמו בחמישה תשלומים. עורך-דינה של החברה, צבי קורן, מסביר כי מהחברה נגנבו 750 ש"ח, ולכן היא מתקשה לשלם את הסכום כולו בבת-אחת.

עוגמת-נפש. הסכום של 13,500 ש"ח נפסק עליידי האינג'ינר אברהם אורלנסקי, ששימש כבורר בין החברה ובין מישפחת מנטל מרחוב ברזיל 3, רמת-אביב.

מישפחת מנטל קנתה רידה מחברת האחים גינדי, ומייד גילתה בה פגמים וליקויי-ביצוע. אחרי פניות אחדות החולט לקיים בוררות בעניין.

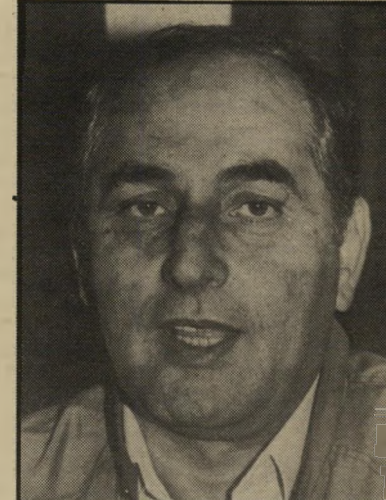
עורך-הדין של המישפחה, לודוויג פלס ואריה צ'רטוק, תבעו פיצויים עבור התיקונים שתיקנה המישפחה ברירה, ועל עוגמת-הנפש והסבל שעב-

רו עליה בשל הליקויים שהתגלו. אחרי דיון החליט הבורר לחייב את חברת האחים גינדי בתשלום 7,500 ש"ח עבור תיקונים, וסכום של 3,500 ש"ח עבור סכל ועוגמת-נפש. לעורכי-הדין של מישפחת מנטל פסק הבורר סכום של 2,500 ש"ח כשכר-טירחה.

אולם עורך-הדין קורן פנה בשמה של החברה לבית-המשפט המחוזי, כדי שיתקן את פסק-הבורר ויקטין את שכר הטירחת שנפסק לטובת עורכי-הדין. עורך-הדין של חברת האחים גינדי גם ביקש לאפשר את תשלום הכסף בחמישה תשלומים שווים, הנושגים שנגנבו מהמבקשת כ-750 מיליון ש"ח היא מתקשה עתה לשלם כל שהושת עליה בתשלום אחד.

עורך-הדין אינו מפרט היכן נגנבו הכסף וכיצד. מה שברור הוא כי מישפחת מנטל תצטרך בנייתיים לחכות, עד שתקבל את הסכום שפסק לה הבורר.

בן-שיח אליהוסייני
מה זה תקנות-ההגנה?

פאת אינו איש מתון ולא איש של שלום. כי הוא תמך בהתקפה ליד הכר תל המערבי. לכן, כך אמר, הוא מאמין שאנחנו טועים כשאנחנו חושבים שערפאת הוא איש-שלום.

אבל המשיך שצ'רנסקי, אתם באתם בעניין של הננייה, וזה עניין אחר, שכדאי לדון בו.

הוא סיפר שכבר בירר בעניינו, והתיי שובה שקיבל היא כי הסיבה לגירושו אינה נעוצה בדברים שכתב או חשב, אלא בהוכחות חותכות שיש נגדו.

ביקשתי משצ'רנסקי לברר מה הרב-רים נגדו, ואם אכן יש דברים כאלה, שיעמידו אותו לביקש ויענישו אותו אם עבר על החוק, אבל שאל יאמרו שמדובר בתיק חסוי עם חומר חסוי, שיתנו לו וכות להגן על עצמו.

בלי מישפט. שצ'רנסקי היה מופתע, ושאם הנייה יסיים למישפט. אמרתי שהוא ביקש מישפט, ואף הבאתי את עצמי כרוגמה. סיפרתי לו שאני עצמי עוזר כבר חמש שנים במעצרי-בית במשך הילילה, ומעצרי-עיר במשך היום, שבקשתו שיערכו לי מישפט, אך בקשתי לא נענתה.

הוא הופתע מקיומן של התקנות לשעת-חרום וביקש הסבר עליהן. הוא אמר שלא ידע על תקנות אלה, שזו פעם ראשונה שהוא שומע עליהן.